

INFORMATIE OVER FLORENTIJN HOFMAN

Tweeëntwintig kobaltblauw geschilderde huizen in het centrum van Rotterdam. Een tien meter hoog konijn gebouwd van sloophout. Een muskrat van meer dan dertig meter lang met riet gedekt. Een gigantische muurschildering van vijftienduizend vierkante meter. Een kilometer lange gele straat. Een badeend van 25 meter hoog en een happening met de grootste zeppelin ter wereld. Dit is een greep uit het brede scala van het werk van Florentijn Hofman.

Hofman, de in Rotterdam woonachtige kunstenaar verbaast zijn publiek en confronteert onze dagelijkse beleving met ongewoonlijke, opvallende en opzienbarende kunstwerken. Het werk van Hofman is groot. Groot van formaat en groot van impact. Er is een grote kans om het in het dagelijkse leven tegen te komen. Hofmans werk heeft een sterk speels karakter. Door in Rotterdam tweeëntwintig huizen helemaal van top tot teen in de blauwe latex te zetten lijken de huizen groot speelgoed te zijn geworden. Speelgoed voor hem en van hem. De wereld als grote zandbak.

Hofman is geen typische galerie kunstenaar. Zijn werk is bijna altijd locatie gebonden en bestaat vaak uit tijdelijke objecten of schilderijen. Vaak monochroom van kleur. De plek vormt het uitgangspunt voor het werk. Door te spelen met uitvergroete dieren en objecten geeft hij een non-plek een herkenbaar gezicht. Vaak wordt het een plek die confronteert en reacties los roept. Een plek die als oriëntatiepunt werkt. Een gemarkeerde plek met zijn eigen verhalen, bezoekers, passanten en bewoners. Hofman overschrijdt met zijn projecten vaak letterlijk de grenzen van het bestaande.

Hij zoekt in zijn werk naar mogelijkheden om mensen hun dagelijks omringende omgeving opnieuw en anders te laten ervaren. Hij vraagt in zijn werk wat het functioneren van de kunst nu precies inhoudt, los gezien van diens erkenning als zodanig in musea of galeries. Vaak is er sprake van kunst die niet als kunst herkenbaar is, zoals de 'fout geparkeerde' zelf gespoten DHL en TNT busjes. In dergelijke projecten wordt de kunstzinnige waarde van een werk niet direct afgerekend op diens vorm, maar op de mate waarin deze een perceptieverschuiving plaats kan doen vinden, zonder dat deze inbreuk doet op de logica van de (stedelijke) omgeving. Hiermee is de kern van de hedendaagse kunst blootgesteld, de kern namelijk van diens functioneren en niet van diens 'institutionele' erkenning. Iemand als Hofman, die met duidelijk plezier wisselt tussen performatieve (publieke) kunst en het domein van de sculptuur (om slechts een miniem aantal van de door hem ingezette media te noemen) heeft een sterke wens een ieder te verwonderen en zo het leven een beetje leuker te maken.

Voor meer informatie en overzicht van al zijn werk kijk op www.florentijnhofman.nl